

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este Duminec'a si Joi'a, la fie-care d'oué septamani cu adausulu Foisiórei. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditor'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cátra espeditoru. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 99.

ANULU XXIV.

Sabiu 1224 Decembre 1876.

trajecolabte párti ale Transilvaniei et pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 60. p. o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru priuc. si tiorci streine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Insetele se platescu pentru intái'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dóu'a óra cu 5 1/2, cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2, cr. v. a.

Invitarea de prenumeratiune la „Telegraful Romanu“ cu „Foisióri“

Cu inceputulu anului 1877, se deschide prin acésti'a prenumeratiune noua la acésta foia.

„Telegraful Romanu“, va esti de dóue ori pe septamana Joi'a si Duminec'a; la fia-care dóue semptamani cu adausulu Foisiórei.

Pretulu abonamentulu pre anulu intregu e celu de pána aci:

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungurésca pre anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strai-natate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardiá cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugámu a se scrie curatu, a se pune numai post'a ultima, dara nu câte dóue poste ultime, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandámu on. publ. avisurile postali, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) cá impreunate cu spese mai putiene si cá mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune.

Editor'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Fi-va mai multa lumina?

Óre sa fimu de asta-data in dreptu a sperá ca se va face mai multa lumina? Nu altulu decâtu insusi Judex curiae, unulu din cei mai inalti functiunari ai justitiei in Ungari'a si totu-odata membru alu casei magnatiloru, dlu Georgiu de Mailatu, a interpelatu pe ministrulu de justitia (in cas'a magnatiloru in siedinti'a dela 19 Decembre) despre afaceri de mare importantia. Era vorb'a de restantiele cele multe ce se gramadescu la curtea de cassatiune si de apelu, séu, dupa cum se mai numesce la noi, tabl'a regia din Budapest'a; de unu codu civilu, de care Ungari'a este lipsita pána in diu'a de astadi si de transferarea si pensionarea judecatoriloru.

Acum nu va puté dice nimenea ca interpelatiunile din cestiune suntu emanatiunile unor „spirite neliniscite si reuvoitóre.“ Patriotismulu ungu-rescu a dlui Georgiu de Mailatu nu se va puté trage de nimenea la indoiala. Si cu tóte aceste neajunsele atinse in cele trei interpelatiuni au resunatu in corpulu moderatioru alu dietei, unde domnesco calmulu si unde este ingrigitu cá nici umbra de „agitatiuni natiunale“ sa nu se stracóre.

Din cele trei interpelatiuni, dupa noi, cea dintái si cea din urma suntu pentru momentu cele mai ardiétóre. Cetitorii nostri au inca in viaa memori'a peccatele comise de regimu in privinti'a transferárilor si pensionárilor func-

tiunárilor in ramulu justitiei, insirate in colónele nóstre.* Constatarea loru in modu asiá de eclatantu, cum este celu prin interpelatiunea unui'a dintre cei mai competenti, probéza pána la evedentia ca cele dise nu suntu numai nisce reclame, „natiunalistice“, ci suntu rane cari vatema patri'a, — asiá dupa cum trebuie sa o cuprinda ori-ce patriotu bunu.

Interpelantele, este adevratu, ca tiene comtu de art. XXXVI din 1875, care dá ministrulu de justitia voia a nu respectá inamovibilitatea judecatoriloru statorita prin art. IV din 1869 si IX din 1871. Dara totu densulu sustiene ca va fi greu de a „sterge pat'a aruncata asupr'a personalulu justitiei“ prin acea lege; „va fi greu de a sustiené in poporu credinti'a in judecatori si de alta parte increderea judecatoriloru in stabilitatea loru si in consecuti'a legislativei“.

Interpelantele nu intra in amenuntele pretinse de lipsele poporulu. Nici nu asteptámu noi dela densulu detaiuri in directiunea acésti'a. Detaiurile aceste suntu inse o consecutiua nealterabila. Organele justitiei suntu pentru poporu; nu inse poporulu pentru organele justitiei; si déca insusi Judex curiae alu Ungariei este convinsu, ca prin suspensiunea legiei este alterata credinti'a poporulu in statulu judecatoriloru si increderea statulu judecatorescu in stabilitatea si consecuti'a legiei, prob'a diseloru din colónele nóstre este nu numai data dara totu-odata si neatacabile.

Este intrebaru ca facéndu se lumina in modulu aratatu, adeca, prin interpelatiunea unui magnatu scutitu de ori-ce preocupatiune de a fi „agitatoru natiunalu“, asupr'a situatiunei statulu nostru judecatorescu, se voru face in viitoriu amelioratiuni in ceea ce s'a gresitu prin dispusetiunile anteriori.

Dupa o deducere logica si principiale nu aru remáne alta decâtu ministeriulu de justitia sa caute tóte mijlócele a face cá justitia sa fia unu adevratu bunu comunu alu poporulu. Dupa aceeasi deductiune functiunarii justitiei, cari suntu in stare sa lucre, sa nu mai fia demisi in etatea cea mai buna, pentru cá de-o parte sa nu se causeze lacune in sirurile puteriloru de lucru si de alta parte sa nu se impovereze statulu cu pensunari.

Inse, cându vedemu cátu de multu se urméza in tóte ale statulu, o directiune insuffetita de alte intentiuni si care tuturor institutiuniloru voiesce sa le puna timbrulu unei scóle pentru de a invetiá totu sufletulu din tierile corónei limb'a unguresca, atunci si constatarile cele mai flagrante, cum suntu a le dlui G. de Mailatu, ne lasa in indoieli mari si ne insufla temeri, ca putientic'a lumina de diori va luminá numai cá in pártile polare spre a cadé iérasu in intunereculu predilectiunei pentru limb'a unguresca.

Stándu astfelu lucrurile mai multa lumina vomu asteptá numai in desiertu, pentru-ca puterile cele mai multe si mai bune se voru consumá si mai departe, cá pána acum, pentru unu lucru care nu aduce sporu in ceea ce aru trebui sa aduca.

Este tristu, dara adevratu, ca precándu mii de greutáti se indésa, un'a preste alt'a, asupr'a patriei nóstre, nu vedemu pre nimenea, din cei cu

puterea in mána, punendu mána spre a le delaturá; vedemu inse sute si mii de ómeni suflándu in foculu unei certe seci filologice — pre comtulu progresulu si alu desvoltárei statulu.

„Nici o fapta fára plata“, dice unu proverbu. Téma ne este ca patri'a va simti adencu odata acestu tempu perdutu, inse fára a avé vre-unu folosu séu mângaiare, precum nu are atáti din opintirile gresite.

O congregatiune comitatense suspendata.

Sabiu in 20 Decembre 1876.

Adi era sa se tiena aici congregatiunea noulu nostru comitatu. Membrii congregatiunei cunoscándu insemnatarea obiectelor ce avéu se yina in desbatere, alergara din tóte pártile a-si indeplini missiunea loru. Congregatiunea se deschide in modulu indatinatu. Se incepu desbaterile, inse numai pentru cá sa se suspinda indatinatu din partea d-lui comite supremu, carele cá presiedinte alu congregatiunei se simti motivata a incheia siedinti'a, a amána congregatiunea si a indreptá pre membrii congregatiunei simplu acasa!

Voru crede onor. cetitori, ca cine seie ce sgomote, ce imparecheri s'au chiaru tulburári de pace, ordine si linisce, voru fi datu ansa la pasiulu acésti'a extraordinariu in aplicarea constitutiunei nóstre.

Dara inse de tóte acestea nici umbra nu s'a ivitu. Din contra inceputulu siedintiei urmá in cea mai deplina ordine si linisce, dupa cum s'a cam indatinatu ast'a pe la noi si de alte ori. Si negresitu ca in ordine si linisce se continuá si terminá siedinti'a, de nu se suprimá din altu motivu din partea presidiulu. —

Dlu comite supremu Fridericu Wächter a aflatu inse in giuristarea, ca referadele comitetulu permanentu nu au fostu compuse in limb'a statulu, o astfelu de ilegalitate, încátu s'a simtitu indatoratu a nu le admite la discussiune in limbile nestatulu — cea germána si in parte romána — in care fura prezentate. ci a le re-inapoiá comitetulu cá sa le compuna de nou in limb'a statulu, pána la o alta congregatiune!

Nu scimu care sa fi fostu intentiunea dlui comite supremu cu dispositiunea sea, dispositiune pre cátu se póte de daunósa atátu pentru indeplinirea pracsei nóstre constitutionalé, carea si altcum amortiesce din di in di, cátu si pentru interesele municipiulu si ale particulariloru ce avéu sa-si afle promovarea loru in congregatiunea suspendata.

Delaturarea vre-unu pericolu provenitoriu dóra pentru statu? Nici decum. Pentru-ca aru fi tristu cându statulu s'aru aflá periclitatu cându cetátiunii sei in afacerile loru interne usuéza limbile loru materne, din intemplantu nerecunoscute de limbi ale statulu. Léra de alta parte nici pre departe in compunerea referadelor in limbile usitate pre la noi, nu jace intentiunea de a provocá nici celu mai micu pericolu pentru statu. Despre acésti'a credemu ca va fi de ajunsu convinsu chiaru si dlu comite supremu.

Observarea legiei inca n'a potutu fi intentiunea dispositiunei acésti'a ingreunátóre pentru toti membrii con-

gregatiunei. Cáci chiaru aici in patri'a nóstra, unde altcum natiunaltátile nemagiare n'au de a se bucurá de niscari favoruri ale legiei, — pána acum nu esista nici o dispositiune legale carea se demánde membriloru comitetulu a-si compune referadele sele in limb'a statulu séu sa-i opréscu a nu le compune in limbile acelea ce suntu usitate in municipiu si recunoscute de limbi protocolari. —

Asiá numit'a lege pentru egal'a indreptátire a natiunaltátilor, in §-lu 2 pretinde numai cá protocélele municipiiloru sa se compuna in limb'a statulu, si afara de ast'a si in celelalte limbi primite de limbi protocolari in municipiulu respectivu. Asemenea pretinde §-lu 4 alu acésti'asi legi numai ca scripture ce se substernu regimulu sa fie compuse in limb'a statulu; concediendu inse chiaru si la acestea cá sa póta fi compuse, afara de in limb'a statulu inca si in celelalte limbi protocolari. —

Anumitu pentru casulu nostru specialu si adeca despre aceea ca in ce limba sa-si compuna atare comitetu séu comisiune esmisa din sinulu congregatiunei referadele sele, nu contiene ce e dreptu legea citata nici o dispositiune speciale; inse chiaru giuristarea ca legea nu contiene nici o dispositiune prohibitiva in astá privintia, dovedesce ca cestiunea s'a lasatu la dispositiunea municipiulu respectivu. Cáci dupa ce se scie de comunu, ca intréga legea art. XLIV ex 1868 a tientitu cá sa marginésca oficiósa; ce mai naturalu decâtu ca unde nu aparu limbile nemagiare prin lege a nu me oprite, sa se póta intrebuintiá liberu?

Afara de acésti'a legea citata in-s'a-si dá mána libera municipieloru in privinti'a usuárei limbei in afacerile loru interne, si nu va fi nimenea care sa póta negá, ca referad'a comitetulu alesu de congregatiune nu aru fi o afacere curata interna.

Asemenea dupa ce §-lu 3. alu citatei legi concede fia cáru membru din congregatiune a vorbi in limb'a sea propria, déca e limb'a protocolara, aru fi nelogica presupunerea: ca nu iétra si a scrie in acéstei limba, séu dóra ca unu atare membru si-aru perde dreptulu seu garantatu prin lege, pentru ca fu alesu de membru alu cutáru comitatu séu comisiune!

In fine si respectulu practicabilitátiei, nu numai ca nu rectificá procederea dlui comite supremu observata in congregatiunea acésti'a; ci tocmai o condamna cu atát'a mai multu, pentruca aici in representanti'a comitetulu nostru nu numai ca nu se afla nici unu singuru individu alu cáru'a limba materna aru fi cea protegiata din partea statulu, cea magiara, ci afara de acésti'a putemu dice ca intréga representanti'a comitetulu cu fórtu putiene esceptiuni, nici ca o intielege, cu atát'a mai putienu scie intr'atát'a limb'a magiara cá sa o póta corectu serie si intrebuintiá dupa placu.

Dealmtintea cine aru putea pretinde cu dreptu cuventu, cá fia-care déca voiesce a functioná cá reprezentantu alu municipiulu séu alu cutáru comisiuni séu comitetu, sa invetié mai intái limb'a statulu? Si nu aru fi óre o scurtare in eserciarea dreptulu constitutionalu, cându s'aru pretinde dela cei ce dorescu sa fia membri ai

*Vedi: „Epistol'a lui Túr etc.“

representantiei, cunoscerea pre deplinu a limbii magiare; o cualificatiune pâna acum nepretinsa de lege.

Intre giurstările de astadi nu are nici unu scopu practic: usuarea limbii statului in municipiulu nostru. Din contra produce numai perdere de tempu, dupa ce neintielegendu-o majoritatea prevalenta a reprezentantiei; ér' scopulu convenirei, consultarea, carea presupune neaperatu intielegerea discussiuniloru, — prin ea neputandu-se ajunge, e neaperatu de lipsa ca totu ce s'a disu séu s'a cetitu odata in limb'a statului sa se repeteze ér' in limbile la noi usitate.

Tempulu inse e unu factoru alu vietiei practice, ce nu se pôte considerá cum aru meritá, mai cu séma unde ocurgu jertfe gratuite pre altariulu patriei.

Români cu tôte ca noi nu aprobâmu indulgenti'a acést'a nemotivata au dovedutu ca ei singuri sciu tienea mai bine contu de giurstările subversante si ca nu suntu jalusi chiaru nici pre limb'a lor, unde vedu ca nu se despectéza cu intentiune. Conformu legéi aru fi potutu si aru potea ei pretinde, cá tôte protocólele congregatiuniloru, tôte propunerile si tôte referadele sa se faca totu-déun'a si in limb'a româna. Ei inse nu o facura si nu o facu cu cerbicia, pentruca nu-si afla numai intr'ast'a garanti'a pentru esistinti'a lor. Óre inse alti factori actu de mai multa influentia si insemnate sa si-o afle?

"Pest. Ll.", care deunadi vomá focu si flacarí contr'a Russiei, vine si ne spune acum in articolulu seu dela 19 Decembre ca amicitia Austro-Ungariei cu Russi'a este reclamáta de interesele monarchiei nóstre. Organulu ministeriului de esterne se pricepe de minune a intórcé mantau'a dupa ventu si astadi prin unu salto mortale se pomenesce in taber'a contrariiloru sei de ieri alalta ieri, in mijloculu russofililoru, fara de a-si face in sa scrupuli din o asemenea trans-

Opiniunea publica a Ungariei, dice "Pest. Ll.", tiene cá axioma ca interesele Austro-Ungariei si ale Russiei in orientu se afla in contrastu, ba intr'o lupta activa si ca unu conflictu intre ambele puteri e neevitabilu. Ide'a acést'a se justifica la a parentia dar' adeverat'a stare a lucrului nu pré coresponde togm'a acestei vederi. De cându esista imperiulu Romanoviloru Russi'a care prin situatiunea si tendintiele sele ni e vecina rivala nu a portatu nici unu resbelu cu Austri'a. Abstragendu scurt'a perióda de instrainare si indispusetiune aceste puteri au avutu relatiuni amicabile, ba au fostu si aliati intime. Acestei aliantie multiamesce Austri'a posedarea Galitiei si a Bucovinei si ori cum vomu cugetá despre impartirea Poloniei nu se potu ignorá avantajiele ce le oferu Austriei aceste dóue provincie fatia de nesuintiele rusesci de cari ne-amu spaimentatu atátu de reu.

Ingrigirile ce impresóra raportulu dintre Austri'a si Russi'a trebuie cautate in supositiunea, ca Russi'a pôte sa aibe o influentia periculósa asup'r'a poporatiunei slave din monarchi'a nóstra. Privindu lucrulu mai de aprópe va disparé si temerea acést'a cá o naluca. Infiuntia rusésca s'aru puté manifestá numai asup'r'a elementelor omogene prin confessiune, acesteia inse suntu putiene in monarchi'a nóstra, celalalte elemente, slavii catolici si protestanti din Austro-Ungari'a séu se sfiescu de propagand'a ortodocsa a Russiei séu au ajunsu — cum suntu d. e. cechii — la unu gradu de desvoltare materiale si spirituale atátu de inaltu încátu nu voru sa-si schimbe cultur'a si bunastarea lor cu glori'a indoelnicu de a fi suditii tiarului. Asiá dara nici in relatiunile etnografice nu

aru fi temeiu de ingrigire fatia cu puterea Russiei si asiá contrastulu intireseloru e de a se cautá in cestiunea orientale.

Déca Russi'a aru urmarí intr'adeveru politic'a traditiunale dictata de „testamentulu lui Petru alu Mare“, ea aru puté pune pe Austri'a intr'unu periculu seriosu celu putienu pe óre cátu-va tempu. Constantinoplea ajungându in mánile unei puteri mari pôte se devina usioru o chiaie la domni'a universale, cea ce a recunoscutu si genialulu Napoleonu I, dar' noi nu credemu ca Russi'a doresce si staturiesce a avé Constantinoplea. Nu putemu negá, in Russi'a domnesce o asemene dorintia, in sa ea nu e productulu tempului modernu, ci datéza de pe tempurile cându rusii faceau invasiuni de cucerire in imperiulu bizantin, in sa fara succesu. Se pare in sa ca eventualitatea unni atacu reinoitu mai puternicu asup'r'a imperiului turcescu si asup'r'a Constantinoplei nu e asiá apropiata.

Suntemu de acordu cu acei ce credu ca déca monarchi'a nóstra nu va impiedecá ci va ajudá pe Russi'a in staruintiele ei de expansiune, acést'a 'si va realisá planurile sele funeste fara greutate, atunci cestiunea orientale devine pentru noi o cestiune de vietia Chiaru si posibilitatea unei atare periculu invita pe ministrulu de esterne a fi precautu si prudentu si a nu se lasá amagitu de manifestările de amicitia rusesci, cáci la unu asemenea casu aru meritá imputarile ce i se facu.

In tempulu din urma s'a veditu ca Turci'a nu e asiá slaba si Russi'a asiá tare cum se credea si raportulu faptecu de putere intre ambii combatanti e de insemnate esentiale. Pâna acum nu esista dar' vre-unu temeiu pentru o atitudine ostila a monarchiei nóstre contr'a Russiei. Din contra interesele monarchiei reclama inca sustienerea amicitiei cu Rusi'a. Urmárilor atitudinei siuvaitóre ce a observatu Austri'a in resbelulu Crimeei cuprindu o dojenire seriosa pentru ori-ce ministru de esterne alu monarchiei nóstre. Cum-ca intre impregiurările actuali unic'a politica cu putintia si adeverata e aderarea firma si sincera la aliantia celoru trei imperati — acést'a decurge chiaru din caracterulu acestei aliantie.

Angli'a prin positiunea ei teritoriale 'si pôte permite ceva ce statulu celu mai puternicu continentalu nu va puté intreprinde fara a fi pedepsitu. Si togm'a siuvairile Angliei din tempulu ultimu au scadiutu tare valórea aliantiei ei. Monarchi'a austro-ungara nu se afla in asemenea positiune preferita si de aceea politic'a ei esterna nutrebuie sa fie neconstanta si siuvaitóre, déca vremu sa nu se pericliteze interesele nóstra vitali. Cá adversara Russiei monarchi'a nóstra la totu casulu va avé de lucru cu doi, déca nu cu mai multi contrari fara de a se puté radiemá macaru pe unu amicu incediutu care aru fi garantatu succesulu. Cá amica Russiei monarchi'a nóstra fara de a-si risipi puterile pôte luá totu-déun'a positiune intre factorii principali la deslegarea cestiunei orientali. Si ce n'aru fi potutu obtiené cá inamica cu forti'a armelor, pôte sa cástige cá amica fara de jertfa de avere si sânge. Stându astfelu lucrulu, noi nu putemu vedé in intimitatea dintre Austro-Ungari'a si Russi'a vre-o slabiciune, ci mai multu o cunoscere adeverata si conscia a intereselor nóstre — o politica conscia care si fatia cu eventualitățile viitorului ne garantéza succesulu.

Sfar'a cea mare care s'a facutu in press'a din Budapest'a cu afacerea monitoriului „Maros“, sosindu in

urma diurnalele vienesse, se vede a fi unu siorecelu ridiculu — o gresiéla din caus'a ignorantiei unei sentinele. „Pr.“ din Vien'a dice, ca soldatulu serbescu culpabilu, fiindu intrebatu pentru ce a trasu cu pusca asup'r'a monitorului, a disu, ca elu a avutu ordinu a strigá de trei ori passantiloru pre dinaintea fortaretiei si asiá a facutu si cu monitorulu; si fiindu ca nu a respunsu ce érá sa faca alta, decátu sa traga cu pusca. Biroulu telegraficu facú mare sgomotu pentru acést'a nechibzuiala a unui soldatu de rendu, si anuncia lumei de o deplina satisfactiune. Negresitu, satisfactiune se va fi datu, pentruca in unu casu cá acést'a de-si regretabilu, e usioru a dá satisfactiune. Acum nu mai credemu ca ministerulu Ristici a demissionatu din incidentulu acést'a.

O corespundintia din Bucuresci cu dat'a 15 Decembre, publicata in „P. L.“ ni comunica mai multe amenunte despre preparatiunile ce se facu in armat'a româna. Temerile de isbucnirea unni resbelu ce pôte luá proportiuni grave iéra incepu a se spori, cu tôte asigurările de pace ce vinu dela conferintiele preliminarie din Constantinople. Cestiunea orientale a aretatu in deosebitele sele fase de pâna acum surprinderi varie. Resbelu séu pace? Nesiguritatea combinatiuniloru asup'r'a acestei intrebári silesce pe toti a stá gat'a.

Nu numai artileri'a armatei române — dice corespundintia mai susu amintita — se vaspori cátu mai currendu inca pe diumetate de cum e acum, ci si infanteri'a. Numerulu regimentelor de infanterie in armat'a teritoriale (numite dorobanti) se va duplicá dela 1 Ianuaru 1877, se voru spori adeca dela 8 la 16.

Fóii oficiale de adi publica decretulu domnescu prin care se modifíca organizatiunea infanteriei teritoriale, Pre cându din cele 32 districte ale tieriei cáte patru dá unu regimentu de dorobanti, dela 1 Ianuaru 1877 incolu voru avé sa dea cáte dóue districte unu regimentu, pâna cându — cum dice ministrulu de resbelu in motivarea proiectului seu cátra principele — financele tieriei voru permite cá fia-care districtu singuratecu sa dea regimentulu seu de dorobanti. Prin urmare s'au pusu in perspectiva 32 regimente de dorobanti, deocamdata voru fi in sa 16 in loculu celoru 8 de pâna acum. Fia care regimentu consisté din 2 bataliuni, fia-care bataliune din 4 companii si fia-care compania din 200 soldati, asiá ca armat'a se sporesce cu 12,800 soldati infanteria. Cele dintáiu 8 regimente de dorobanti se voru recrutá din Romani'a, cele-lalte 8 din Moldov'a si anume regimentulu de dorobanti 1 'si va avé statiunea sea in Craiova, alu 2 in Râmniculu Válcei, alu 3 in Slatin'a, alu 4 in Pitesci, alu 5 in Giurgiu, alu 6 in Bucuresci, alu 7 in Ploiesci, alu 8 in Buzeu, alu 9 in Braila, alu 10 in Focsiani, alu 11 in Galati, alu 12 in Berladu, alu 13 in Iassi, alu 14 in Romanu, alu 15 in Piatr'a si alu 16 in Botosiani.

In dilele cele mai de aprópe ministrulu de resbelu va substerne principelui proiectele sele pentru denumirea de comandanti, de oficeri de statu maiору si oficeri superiori la regimentele cele nóue. Armat'a româna are dara de nou unu avansamentu mare. Pâna acum etatea de medilocu a coloneliloru si locotenentiloru superiori se miscá intre 30 si 35 ani. Comandantii de regimentu viitori voru fi cum se prevede de 25 pâna 30 ani, fara de a fi miro-satu vre-o data iérb'a de pusca.

Infiintiarea regimentului alu 3 de artileria se cam intárdie ce-va, pentru ca lafetarea tunurilor inaintéza mereu si greu. Ministrulu de resbelu regreta

ca nu s'au togmitu si lafetele la tempulu seu in fabric'a lui Krupp.

Politi'a a arestatu diferiti spioni turcesci si-i tiene prinsi.

Din Rusciucu se telegraféza lui „Kelet“ ca Romani'a a incheiatu o conventiune cu Russi'a pentru aprofundarea de torpedi in Dunare. Acesti torpedi au si sositu si se aprofundéza pe lini'a intre Galati si Rusciucu.

Unu resumatu.

„Unirea democratica“ dela 8 Dec. ne infatisiéza situatiunea in orientu in urmatórele:

Scirile imbucuratóre, scirile pacifice ce primiramu septamán'a trecuta din Constantinople au inceputu sa-si piénda efectulu. In cursulu acestoru dóue serbatori ne-au sositu alte sciri, cari descriu situatiunea totu asiá de nesigura totu asiá de siovaitóre cá mai inainte.

Cu tôte asigurările „Agentiei Havas“ despre bun'a intielegere între plenipotentii puteriloru, cu ocasiunea celoru dóue siedintie preliminarie, cu tôte incredintările ei despre apropierea ce s'a efeptuitu între Russi'a si Engliter'a, situatiunea nu inclina nici spre pace nici spre resbelu, mai multu decátu inaintea acestoru asigurári.

Pentru cá onor. nostri cetitori sa se póta convinge despre cele ce inaintámu mai susu, vomu lasá sa urmeze telegramele ce ne-au sositu eri si alalta eri:

Constantinople, 16 Dec.

Faim'a ce s'a respanditu despre o intielegere între marchisulu de Salisbury si generalulu Ignatieff in privinti'a ocupatiunei Bulgariei este cu desaversire falsa. In discutiiunile de pâna acum, acést'a cestiune inca nici n'a fostu atinsa.

O alta telegrama din Vien'a dice:

Informatiunile „Agentiei Havas“ despre decursulu conferintiei nu inspire nici cea mai mica incredere, de óre-ce e necontestabilu ca dis'a marire a Muntegrului cu 12 districte din Ertiegovin'a nici n'a fostu atinsa in conferintiele preliminarie de pâna acum; totu asiá de putienu a fostu vorb'a de arondarea Serbiei prin miculu Zwarnik.

Totu asemenea si o telegrama din Petersburg:

Diariulu „Herold“ afirma ca tôte scirile despre resolutiunile ce aru fi luateu de já conferinti'a, relativu la intinderea de teritoriu a principateloru, suntu false. Pâna acum s'a vorbitu numai despre cestiunea de demarcare si s'au ascultatu consulii. Cestiunea garantiiloru va formá punctulu din urma alu discutiuniloru.

Din tôte acestea se vede ca publiculu a fostu amagitu pentru unu momentu, séu ca acum este amagitu. Casulu dintáiu este mai probabilu, déca vomu luá in considerare ca primele sciri despre decursulu conferintiei au avutu unu caracteru oficialu, a fostu pôte o tendintia de a le dá o colorare optimista, pre cându a trebuitu óre-care tempu pentru cá adeveratulu decursu alu conferintieloru sa ajunga la urechile celoru imparziali, séu, déca astadi nu mai e nimenea imparzialu, atunci la urechile celoru interesati in modu contrariu.

Atát'a putemu constató ca negociárile între puteri se urméza, si se urméza cu cea mai mare verva. Intre Russi'a si Engliter'a, cá cele mai interesate, se face o tocmele, din care fia-care aru voi sa scóta cátu se va putea mai multu. Este intrebarea: ca cine va lasá din tocmele, séu ca voru lasá si un'a si alt'a si astfelu se voru apropiá de unu pretiu defí-

